

ชื่อเรื่อง	การกระทำคามผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม		
ผู้วิจัย	นายวีระชัย เหล่าลงอินทร์ ปริญญา ศศ.ม. (ยุทธศาสตร์การพัฒนา)		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพโรวรรณ	ประธานกรรมการ	
	รองศาสตราจารย์ ดร.สุวกิจ ศรีปัดถา	กรรมการ	
	อาจารย์พัชนี บุระพันธ์	กรรมการ	

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2551

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการกระทำคามผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำ 2) เพื่อเปรียบเทียบการกระทำคามผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน และ 3) ศึกษาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาคามผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ต้องขังที่กระทำคามผิดซ้ำ จำนวน 69 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง จากเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า และสัมภาษณ์เชิงลึก ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมุติฐานใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย Independent t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (one way ANOVA) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ต้องขังที่มีการกระทำคามผิดซ้ำในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 53.60 เป็นเพศชาย ร้อยละ 86.96 สถานภาพสมรส โสด ร้อยละ 50.70 จบมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 30.40 การกระทำคามผิดจำนวน 2 ถึง 8 ครั้ง โดยติดคุกซ้ำ 2, 3, 4 และ ครั้งที่ 8 ร้อยละ 56.50, 17.40, 11.60, 4.30 และ 10.1 ตามลำดับ โดยมีระยะเวลาต้องโทษจำคุก น้อยกว่า 1 ปี, 1-5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 4.30, 60.90 และ 34.70 ตามลำดับ ก่อนต้องโทษประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 71.00 ฐานะทางครอบครัว ระดับปานกลาง ร้อยละ 72.50 อาศัยอยู่กับบิดา มารดา ร้อยละ 56.50 และในหมู่บ้านชนบท ร้อยละ 47.80

2. สภาพแวดล้อมการดำรงชีวิตนอกเรือนจำของผู้ต้องขังที่ติดคุกซ้ำ โดยภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า สภาพแวดล้อมการดำรงชีวิตนอกเรือนจำอยู่ระดับปานกลาง 2 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน และด้านครอบครัว และ

สภาพแวดล้อมการดำรงชีวิตนอกเรือนจำอยู่ระดับน้อย 2 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย
คือ ด้านสิ่งแวดล้อมชุมชนที่อยู่อาศัย และด้านสภาพแวดล้อม

3. ผลการเปรียบเทียบการกระทำความคิดซ้ำของผู้ต้องขัง จำแนกตามคุณลักษณะ
ส่วนบุคคลและอยู่ในสภาพสังคมที่ต่างกัน พบว่า ระดับการศึกษา และจำนวนครั้งที่กระทำความคิด
มีผลต่อการกระทำความคิดซ้ำที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ต้องขังที่มี
เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระยะเวลาต้องโทษ อาชีพก่อนต้องโทษ ฐานะทางครอบครัว บุคคลที่
ดูแลก่อนต้องโทษ สภาพแวดล้อมในชุมชนแตกต่างกันมีผลต่อการกระทำความคิดซ้ำโดยรวมไม่
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. แนวทางในการป้องกันและแก้ไขของผู้กระทำความคิดซ้ำในเรือนจำจังหวัด
มหาสารคาม คือควรมีการจัด โครงการ/กิจกรรมอบรม เพื่อพัฒนาสภาพจิตใจของผู้ต้องขัง มีการ
ฝึกอาชีพภายในเรือนจำ ที่ตรงตามความต้องการของผู้ต้องขัง และสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้
จริงหลังพ้นโทษ และควรมีเยี่ยมบ้านเพื่อติดตามพฤติกรรมของผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

TITLE : The Repeat Offending of Jail Inmates in the Provincial Maha Sarakham Prison

AUTHOR : Mr. Weerachai Lholong-in **DEGREE** : M.A. (Strategy Development)

ADVISORS : Assistant Professor Dr. Kriangsak Praiwan Chairman
Associate Professor Dr. Suwakit Sripathar Committee
Miss.Phatchanee Buraphan Committee

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2008

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) study the repeat offending of jail inmates in the Provincial Maha Sarakham prison; 2) compare the prisoners' repeat offending ; performance among those who have different characteristics ; and 3) determine the strategies to prevent and overcome the prisoners' repeat offending. Sixty-nine prisoners who have repeated offenses were purposively selected as the study sample. The data were collected by using the rating scale questionnaire and in-depth interview. Data were analyzed by using the computer program. Descriptive statistics, including frequency, percentage, means, and standard deviation were used for demographic data. Analytical statistics, including Independent t-test to compare the mean scores of hypothesis testing and F-test (one way ANOVA) were applied to determine differences among groups. For all ANOVA and t-tests, $P\text{-values} \leq .05$ were considered statistically significant.

Results of the research were as follows :

1. The majority of jail inmates (86.96%) in the Provincial Maha Sarakham prison were male. Above half (53.60%) were between the age of 26 - 35 years old. About 50.7 percent were single. Educational levels achieved among offenders were lower than of high school (30.40%). When considered the prisoners' repeat offenses made ranging from 2-8 times, the jail inmates who had re-incarceration of 2, 3, 4, and 8 times were performed by 56.50%, 17.40%, 11.60, 4.30% and 10.10%, respectively. Among these offenders had the length of stay in incarceration less than 1 year, 1-5 years, and more than 5 years of 4.30%, 60.90%, and 34.70%, respectively. Regarding to their occupation prior to incarceration, approximately three quarters (71.00%) were temporary

hired . Most of the offenders (72.50%) had a household's with economical in the middle level. Slightly more than half (56.50%) used to live with parents and 47.80% live in countryside residents.

2. Overall, the environmental living-off jail of the re-incarceration of repeat offenders was in middle level. When considered into each construct, it found that the household's economical status and family were in the middle level. In the community environmental context and living conditions were low.

3. The comparison of the repeat offending which classified by the offenders' status, the results indicated that the offenders' education level and the number of repeat offending were found statistically significant different at .05. While gender, age, marriage status, incarceration length of stay, occupation prior to incarceration, family status, persons who take care before imprison, and community environment were found no statistically difference.

4. In an effort to prevent and decrease the recidivism of the repeat offenders in Provincial Maha Sarakham Prison, the programs or training sessions should employ cognitive self-change and behavioral strategies, intensively involves offenders in their own problem-solving and development. Furthermore, the structured aftercare programs, such as job training, as well as individual case study should be provided.